

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS GYVENTOJŲ PAJAMŲ MOKESČIO ĮSTATYMO
NR. IX-1007 17 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-3458**

2025 m. d. Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2024 m. vasario 21 d. sprendimą Nr. SV-S-1295 „Dėl įstatymo projekto išvadų“, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Pritarti Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 17 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIVP-3458 (toliau – Įstatymo projektas) pagrindiniam siekiui – įtvirtinti darbuotojo kelionės į darbą ir iš darbo išlaidų, apmokamų darbdavio, neapmokestinimą, nepaisant to, koku būdu darbuotojas vyksta į darbą ir iš darbo, tačiau nepritarti siūlomoms teisinio reguliavimo priemonėms. Neapmokestinamosioms pajamoms priskyrus tik riboto dydžio naudą, gautą darbdaviui apmokėjus kelionės į darbą ir iš darbo išlaidas, kurios kartu su kitomis Įstatymo projekte siūlomomis naudomis neviršytų 5 procentų per mokestinį laikotarpį gyventojų apskaičiuoto darbo užmokesčio sumos, taip pat būtų ne didesnės nei vieno vidutinio darbo užmokesčio suma, susidarytų sąlygos netolygumams tarp atskirų darbuotojų grupių. Viena vertus, toliau nuo darbovietės gyvenantiems darbuotojams kompensuota kelionės išlaidų suma nebūtina padengti faktiškai patirtas kelionės į darbą ir iš darbo išlaidas, kita vertus, susidarytų nepalankesnė mažesnių pajamų gavėjų padėtis.

2. Nepritarti papildomam siūlymui neapmokestinamosioms pajamoms priskirti naudą, gautą darbdaviui apmokėjus automobilio parkavimo, transporto priemonių įsigijimo, nuomos ir dalijimosi paslaugų, darbo vietos įrengimo gyventojų gyvenamojoje vietoje išlaidas, taip pat išlaidas maistui, dėl šių priežasčių:

2.1. Dalis Įstatymo projekte nurodomų naudų jau dabar yra priskiriamos neapmokestinamosioms pajamoms: atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 5 punktą ir įvertinus Lietuvos Respublikos darbo kodekso 52 straipsnio 4 dalies nuostatas, gyventojų pajamų mokesčiu neapmokestinamos darbuotojui kompensuotos sumos, skirtos dokumentais pagrįstoms išlaidoms, patirtoms įsirengiant nuotolinę darbo vietą, padengti, taip pat, pagal Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo 2 straipsnio 14 dalies 6 punktą, gyventojų pajamomis nelaikoma gyventojų gauta nauda, jeigu neįmanoma nustatyti konkretaus gyventojų gautos individualios naudos (pavyzdžiui, bendrai užsakomas maitinimas darbovietėje, neindividualizuotos įmonės rezervuotos parkavimo vietos).

2.2. Būtų sudėtinga administruoti dalį neapmokestinamosioms pajamoms siūlomų priskirti kompensacijų gyventojų išlaidoms (pavyzdžiui, asmeninio automobilio įsigijimo ar nuomos išlaidoms) padengti, nes nebūtina visos tokios išlaidos būtų susijusios su darbo funkcijų atlikimu.

2.3. Nustačius su konkretaus darbuotojo atlyginimo dydžiu susietas neapmokestinamąsias pajamas, susidarytų situacijos, kai didesnę naudą galėtų gauti būtent didesnes pajamas uždirbantys asmenys, kas neatitiktų siekio kurti teisingesnę, prie pajamų nelygybės mažinimo prisidedančią apmokestinimo sistemą.

3. Darbo užmokesčio dalies pakeitimas neapmokestinamosiomis pajamomis sumažintų darbuotojų socialines garantijas, o valdžios sektoriaus biudžetai – valstybės, savivaldybių, valstybės socialinių fondų ir Privalomojo sveikatos draudimo fondo biudžetai per metus netektų iki 753,9 mln. eurų pajamų. Tokie netekimai apskaičiuoti Lietuvos Respublikos finansų ministerijai atlikus ekspertinį vertinimą, darant prielaidą, kad Įstatymo projektu siūloma 5 procentų darbuotojo darbo užmokesčio, tačiau ne didesnė nei vieno vidutinio darbo užmokesčio suma būtų pakeista neapmokestinamosiomis pajamomis natūra kiekvienam darbuotojui. Skaičiavimai atlikti remiantis Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos skelbiamais dirbančiųjų skaičiaus pasiskirstymo pagal atlyginimų dydžius duomenimis ir Finansų ministerijos rengiamame ekonominės raidos scenarijuje projektuojamu 2027 metų vidutinio darbo užmokesčio dydžiu. Realus minėtų valdžios sektoriaus biudžetų netektų pajamų dydis priklausytų nuo darbdavių ir darbuotojų elgsenos priėmus Įstatymo projektu siūlomas pataisas. Darant prielaidą, kad lengvata būtų pritaikyta 20 procentų apimtimi, valdžios sektoriaus biudžetai per metus netektų apie 150,8 mln. eurų pajamų. Valdžios sektoriaus biudžetų pajamų mažėjimas apribotų galimybes sparčiau didinti socialinės ir sveikatos apsaugos, švietimo, krašto apsaugos ir kitų viešojo sektoriaus sričių finansavimą.

Ministras Pirmininkas

Finansų ministras